

de grove korrel

JANUARI 2018 - JAARGANG 59

Colofon

De Grove Korrel

59e jaargang, januari 2018, nummer 300
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:

Martin Geuze, Joke Maarleveld,
Marjan Leeuwesteijn en Franz Heuser

Redactieadres:

Vlaamsestraat 181, 3332 ER Zwijndrecht
redactie@fotoclubzwijndrecht.nl

Secretariaat:

Marjan Leeuwesteijn
Rotterdamseweg 126, 3332 AL Zwijndrecht
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2015/2016:

€ 140,- per persoon per jaar

Bank:

NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 11:00 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Franz Heuser, Martin Geuze
en Marjan Leeuwesteijn

Telefoon 06 489 678 86

Printing:

Haveka B.V., Alblasserdam

Tekstbijdrage:

Henk Ras, Rudi Kleingeld, Hans van Weelden,
Marianne van den Meiracker, Jurjen Biesbroek en
Martin Geuze.

Coverfoto:

Bert Bouwmeester: 'Don't push the button!'

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

L.S.

Gaarne voldoe ik hierbij aan het daartoe gedane verzoek om ten geleide van het eerste nummer van Uw clubblad een voorwoord te schrijven.

Op zichzelf is het al belangrijk dat de Amateur-fotografen elkander gevonden hebben en zich in een club hebben verenigd. Het fotograferen door Uw leden moet als "de" hobby of "een hunner" hobbies beschouwd worden. Een aangename en nuttige vrije-tijdsbesteding is daarmee gevonden, welke niet alleen voor eigen kring van belang kan zijn, doch gezien de ontwikkeling welke zich op dit gebied openbaart, van meer algemeen belang in artistiek en zelfs wetenschappelijk opzicht gaat worden.

Uw streven heeft mijn sympathie. Moge het U gegeven zijn in clubverband die doeleinden te bereiken, welke door U worden nagestreefd.

Bovenstaande tekst heeft niets te maken met de huidige hang naar "retro", maar is het eerste voorwoord van de Grove Korrel. Geschreven op 30 oktober 1959 door de toenmalige Burgemeester van Zwijndrecht, de heer C. Slobbe. Fotoclub Zwijndrecht was op 7 september dat jaar opgericht en de redactie kwam al binnen 2 maanden met de eerste uitgave! Gemaakt met de typemachine en uitsluitend voorzien van tekst.

Het programma van de club was in die tijd ook in het blad opgenomen. De aandacht werd gevraagd voor een "gezellige avond op 7 december". Een avond "waarbij enkele van de aanwezigen aan de tand gevoeld worden betreffende hun fotografische kennis". Leden konden opgeven of ze deze avond zullen bezoeken al of niet in gezelschap van hun vrouw of verloofde. Een oproep van één van deze vrouwen: "Bent u ook zo nieuwsgierig geworden naar die fotoclub waar onze mannen zo trouw naar toe trekken, ons eenzaam achterlatend met een kus en een "Ga maar lekker naar bed als ik soms laat ben."? Hebt U ook niet eens even gedacht: "Is die club wel een fotoclub?" Laten we dus allemaal gaan op 7 december om te zien wat die mannen op maandag eigenlijk doen.

Inmiddels zijn we aangekomen bij uitgave 300 van De Grove Korrel. En hoewel er tussen de eerste uitgave en deze Korrel nogal wat is veranderd, blijft de wens die toen werd uitgesproken dezelfde, namelijk "Dat dit blad zijn naam eer aan zal doen door alles "op de korrel" te nemen wat in het belang van leden en vereniging kan zijn en tevens dat het een orgaan zal worden dat de onderlinge betrekkingen levendig zal houden. ■

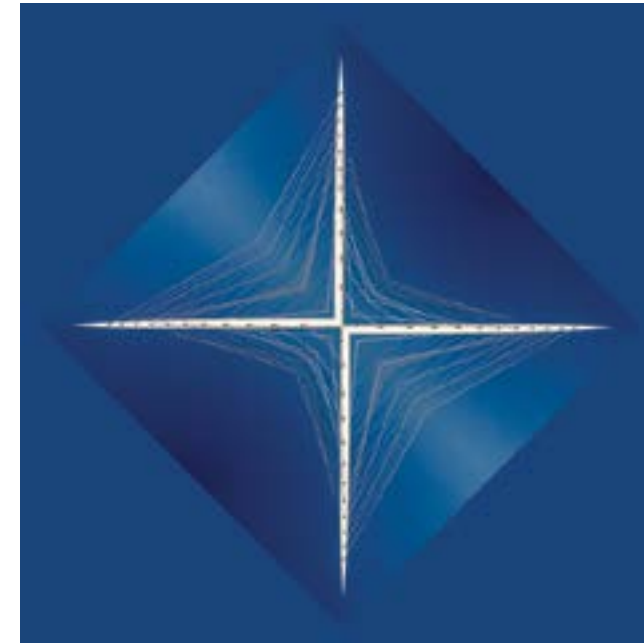
Martin

Fredsels

TEKST: HENK RAS

Op pagina 4 van de vorige Korrel staat een van de vele werken die Fred de laatste tijd heeft laten zien. Het is een vierkant blauw vlak waarin een iets anders getinte blauwe ruit staat. Hierin verlopen de tinten van het blauw van linksonder naar rechtsboven. In deze ruit staat heel rechtvaardig een licht gekleurd kruis dat bijeengehouden wordt door een soort spinnenweb.

Al met al een schijnbaar eenvoudig beeld dat zorgvuldig door Fred is gecomponeerd. Het lijkt zo simpel, maar ook hier geldt weer: eenvoud is het kenmerk van het ware. Veel van de andere gespiegelde en samengestelde beelden van Fred gaven veel meer te kijken dan dit beeld. De simpele vorm en de mooie kleuren maken dit beeld, voor mij, beter dan de andere samengestelde beelden. Ik denk dat iedereen wel zijn eigen favoriet heeft bij de "Fredsels". Ik weet niet wie de naam heeft verzonnen, maar ik vond het een prachtige vondst. Fred heeft door middel van een fotobewerkingsprogramma allerlei gebouwen gespiegeld, gedraaid en aan elkaar geknoopt tot één beeld. Dit levert beelden op waar je een paar keer naar moet kijken, voor je doorhebt hoe het in elkaar zit.

Hoe dit specifieke beeld in elkaar zit en waar het vandaan komt, wist ik toevalligerwijs. Regelmatig zie ik de opvallende, schuine witte pylonen van enige afstand als ik op weg ben naar Schiphol. Ik had al eens bedacht, dat ik er foto's van wilde maken. Dat hoeft nu niet meer, want die foto staat al in de Korrel.

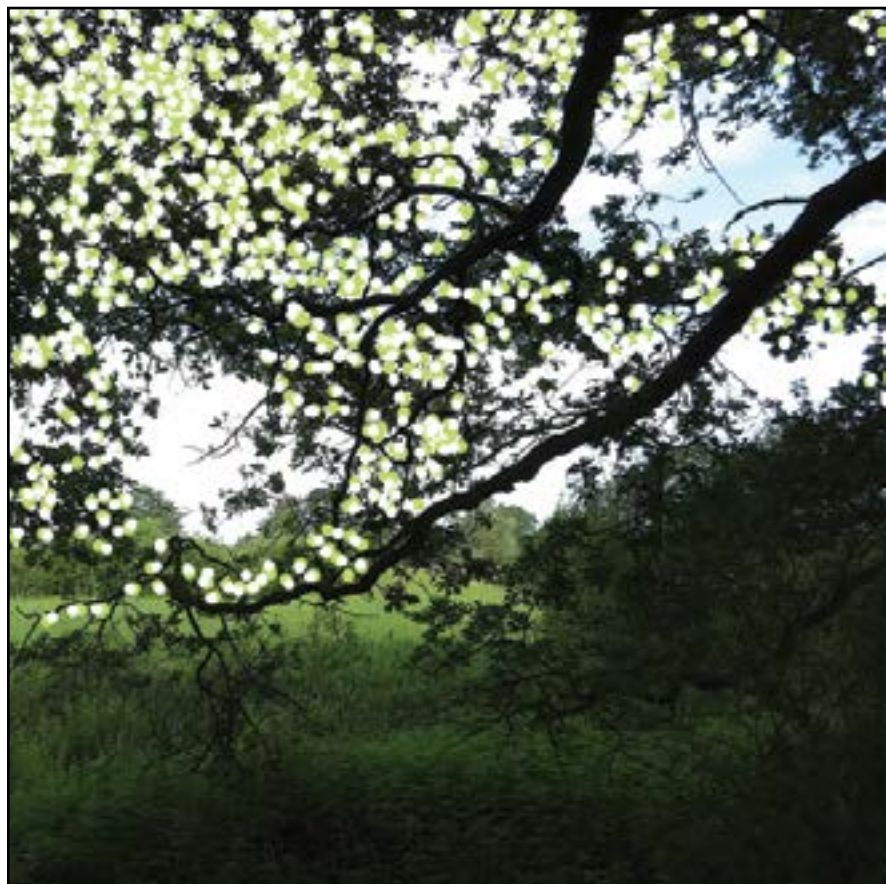
De tuidraden van de brug vormen door het draaien en spiegelen een spinnenweb.

Als je de schaal niet herkent, kan het ook een compositie van wollen draden zijn op een paar breinaalden.

Het knappe ervan vind ik dat hier, vanuit een bepaald standpunt, een grote constructie is teruggebracht tot een klein abstract kunstwerk. Om de schaal aan te geven heb ik de brug even vastgelegd via Google Earth. Ook de keuze van de achtergrond draagt bij aan de schoonheid van dit beeld.

We zien op internet natuurlijk een stortvloed van fotomontages waarbij de één nog bijzonderder is dan de ander, maar dit is een beeld van eenvoudige schoonheid waar ik jaloers op ben. De originele benadering van dit onderwerp, dat resulteert in zo'n fraai beeld, maakt een fotoavond waarop je zoiets te zien krijgt een bijzondere avond. Ik hoop dat Fred hiermee doorgaat, al ligt de lat nu wel hoog. ■

© JOKE MAARLEVELD

Uit de serie Ordnungen

© HANS VAN WEELDEN

De foto is genomen in februari 2015 in het Gemeentemuseum Den Haag ter gelegenheid van de grote overzichtstentoonstelling van Mark Rothko.

Ik heb een paar passies in mijn leven. Een daarvan is fotografie en de andere is moderne kunst. Moderne kunst is een breed begrip en om mijn beschouwing over moderne kunst kort te houden zal ik gelijk bekennen dat de kunst die Rothko maakte in mijn ogen op eenzame hoogte staat. Zijn abstracte beelden, veelal samengesteld uit slechts een paar tinten, hebben een enorme aantrekkingskracht. Je wordt er als kijker door opgeslokt. Je verliest jezelf in een schilderij. Welnu, ik meen dat deze foto een poging is om te symboliseren hoe iemand bijna kan verdwijnen in een schilderij.

Gestrand?

TEKST: RUDI KLEINGELD

Menigeen die al wat langer (een bepaald onderwerp) fotografeert kent het verschijnsel ergens op “uitgekeken” te zijn. Telkens weer op min of meer dezelfde wijze iets fotograferen met ongeveer hetzelfde resultaat leidt tot saaiheid en verveling. Het boeit niet meer, er is geen verrassing meer. Het intense plezier gaat verloren en er wordt naar een nieuw onderwerp uitgekeken om dit plezier en de uitdaging weer terug te krijgen. Je lijkt vastgelopen te zijn. Ben je dan echt toe aan een nieuw thema? Dat is nog maar de vraag.

Anders dan anders.

Ben je wel diep genoeg in je onderwerp gedoken? Is het meer geworden dan er tegenaan fotograferen? Heb je de expressieve kwaliteiten van het onderwerp onderzocht en is het je gelukt deze in beeld te brengen? Brengt het beeld teweeg wat je voelt voor het onderwerp? Kan je zeggen dat je het op een persoonlijke manier gefotografeerd hebt? Is met de vormgeving de optimale zeggingskracht bereikt? Heb je niet alleen de bekende wegen bewandeld, maar heb je je ook op onbetreden paden begeven?

Als dergelijke vragen ontkennend beantwoord moeten worden of je moet een vraagteken achter het vraagteken plaatsen, dan ben je toe aan nieuwe benaderingswijzen in plaats van aan een nieuw onderwerp .....

‘Parkeer’ de wijze waarop je tot nu toe je onderwerp, i.c. thema, benaderd hebt en concentreer je op een nieuwe manier van benaderen en vormgeven. Onderzoek jouw gebruik van fotografische middelen. Verlaat de begane wegen en verken onbetreden paden om de beeldkracht en zeggingskracht van je foto’s te vergroten.

Fotografische middelen.

Als vrijetijdsfotograaf heb je geen opdrachtgever en kan je geheel naar eigen inzicht vorm en inhoud geven aan jouw foto’s. Daarmee heb je de vrijheid om af te wijken van

- o een “brave” weergave van de werkelijkheid, zoals iedereen het bij eerste oogopslag ziet;
- o tot dusver gebruikelijke regels.

Om iets van jezelf over te brengen, een eigen signatuur, een duimafdruk aan je fotowerk te geven kan je bovendien gebruik maken van een reeks aan fotografische middelen. Mogelijkheden die het menselijk oog niet heeft, maar die je wel met fotografie kan bereiken. Het oog kan bijvoorbeeld niet met een grove filmkorrel kijken, vignetteren, een snelle beweging bevroren of een onderwerp tienmaal dichterbij halen. Maak gebruik van dergelijke middelen als het de beeldkracht en zeggingskracht van de foto vergroot, maar voorkom dat het een trucje wordt.

Denk bijvoorbeeld aan de volgende mogelijkheden:

Scherp en onscherp	(In)flitsen	Dubbeldruk	Kleuren verzadigen, inhouden	Bevroren
HDR	Zoomeffect	Contrast	Doordrukken en tegenhouden	Splitgrating
Lange sluitertijd	Filmkorrel	Scherptediepte	Groothoek-, tele- macrolens	Meervoudige opname
Zwart-wit	Vignetteren	Effectfilters	Vervagen door meetrekken	Gradatie
High-key, Low-key	Grafisch	Pinhole	Klassieke afdruktechnieken	Solarisatie ■

© RUDI KLEINGELD

Silent black

© REMCO SCHADE

Hotel Voltaire

© PETER VISSER

Door de ogen van de Fotobond

TEKST: HANS VAN WEELDEN

Het is zaterdag 9 december 2017. Openbare bespreking van de Joop van de Weteringwedstrijd in één van de bioscoopzalen van Cultureel Centrum Landvast in Alblasterdam. Afdeling ZHZ heeft zich kosten nog moeite getroost om het de kritische leden van de Afdeling naar de zin te maken. Alle beelden worden kamerbreed getoond op bioscoopformaat. Zelfs op de achterste rij zijn de beelden in detail te zien.

Een van de juryleden heeft een originele introductietekst voorbereid:

Beste mensen, ik hoor vaak de opmerking dat jureren een subjectieve aangelegenheid is. Dat een andere jury hele andere resultaten zou opleveren. Dat is maar zeer de vraag. Dat hoeft namelijk beslist niet. Als je juryleden kiest uit de lijst van Bondsjuryleden die tevens Bondsmentor zijn, zal dat niet aan de orde zijn. Deze juryleden zullen dezelfde 20 beste foto's kiezen. Wij maken namelijk niet zomaar een keuze, wij kijken met de ogen van de Fotobond. Echter als een club of een afdeling een jury samenstelt waarbij ook een (pasfoto)fotograaf of kunstenaar wordt uitgenodigd, dan gaat het fout. Dan is er geen sprake meer van een eenheid in waardering. Dan is er geen peil meer op te trekken. Advies: kies juryleden van de genoemde lijst en alles komt goed.

Bovengenoemde oprispingen van het bewuste jurylid zijn een mooie variant op 'Wij van WC-eend adviseren WC-eend'. Overigens reageerde de voorzitter van de Afdeling (Harry Sikkink) snel: Ik sta ook op die lijst, maar ik verzeker je dat ik tot een geheel andere selectie zou zijn gekomen. Goed hè!?

De juryleden hadden nog meer regels en wetmatigheden in hun repertoire:

- Liggende foto's zijn beter dan staande foto's.
- Mensen moet je van voren fotograferen en niet van achteren (de pasfotofotograaf zou het overigens met deze opmerking geheel eens geweest zijn).

In deze context/setting werd FC Zwijndrecht clubwinnaar van de Joop van de Weteringwedstrijd met een score van zes beelden bij de eerste 20. Nota bene, FC Zwijndrecht de club die niets moet hebben van fotowedstrijden, de club die niet meedoet aan de Bondsphotowedstrijd, de club die wel geïnteresseerd is in fotobesprekingen, maar die van mening is dat het ondoenlijk is om appels met peren te vergelijken.

Ik doe meestal wel mee met dergelijke wedstrijden. Waar sta ik dan eigenlijk? Ik meen dat het mogelijk is om aan dergelijke wedstrijden mee te doen als je de betrekkelijkheid ervan inziet (appels en peren/subjectiviteit enz.). Als je wint neem je een politiek correct standpunt in en refereer je aan de subjectiviteit van de jury en als je niet wint doe je hetzelfde. Een win-win situatie. Neem het vooral niet te serieus.

En dan komt er plotseling een jurylid die beweert dat het jureren een vorm van wiskunde is. Resteert de vraag, wie was er in de afdeling van de Fotobond eigenlijk verantwoordelijk voor de aanstelling van dit jurylid? Hier zwijgt de spreker stil en snikt, hij kan niet meer. Ik dus. ■

© THEO DE JONG

© MARTIN GEUZE

© DOUWE DE MAN

Star Rise

© HENK VAN ES

Het verval in de watertoren te Sliedrecht uit 1886 van architect Jan Schotel

© JAQUES TIELEMAN

Riet bij vijver in de Gorsen Ridderkerk

© MARIANNE VAN DEN MEIRACKER

Zo veel naast elkaar in een stad
Samen gevangen in een beeld

© WIL KOSTER

© WIM HOEVERS

© JAN HEIJKOOP

© DOUWE DE MAN

Ver te gaan

In de war

TEKST: MARIANNE VAN DEN MEIRACKER

Waarom ben ik in de war?

Al jaren vraag ik mij af: hoe maak ik een mooie foto? En ik denk dat met mij heel veel (amateur)fotografen zich dat afvragen. Om erachter te komen, volgde ik verschillende cursussen over fotografie. Ik heb met heel veel plezier en interesses lessen gevolgd over de techniek van de camera, over de analyse van wat er op beeld komt en zelfs geleerd hoe je foto's in een doka ontwikkelt. Maar nog steeds maakte ik heel veel foto's die ik niet mooi vond. Ik had dus nog geen antwoord op mijn vraag.

Om ergens goed in te worden, moet je eerst flink oefenen bedacht ik. En dus heb ik veel gefotografeerd daarbij steeds terugdenkend aan de opgedane kennis. En ook al was ik soms best heel tevreden over het resultaat, toch waren heel veel foto's nog niet naar mijn zin. Ik had dus nog steeds geen antwoord op mijn vraag.

Toen ik lid werd van de fotoclub, dacht ik heus niet, daar ineens het antwoord te vinden. Maar na vijf maanden lidmaatschap ben ik volledig in de war. Hoe kan het dat een ingebrachte foto de eerste minuten door gerenommeerde leden lyrisch beschreven wordt, waarna dezelfde foto vervolgens door andere gewaardeerde collega-leden volledig van de bok wordt geveegd? Hoe kan het dat men de gebruikte techniek op de eerste foto fantastisch vindt en vervolgens dezelfde techniek op een vergelijkbare foto helemaal niets vindt? Waarom wordt, bij de foto waarop veel te zien is, gezocht naar minder en bij een foto waarop weinig te zien is naar meer?

Ik wist het eigenlijk al. Er is geen antwoord op de vraag: Hoe maak je een mooie foto? Er is zelfs geen antwoord op de vraag: Wat is een mooie foto? En ik bedenk me dat dat eigenlijk maar goed is ook. Want als het was te omschrijven, hoe saai zou dat zijn. Dan zou iedereen dezelfde foto maken. Dan hingen we overal hetzelfde werk op en voerden we er nooit meer boeiende discussies over. Ik denk dat er dan zelfs geen fotoclub zou bestaan ..... hoe jammer zou dat zijn.

Want door de fotoclub kan ik veel bijleren over hoe anderen naar foto's kijken. Ik kan leren wat ik mooi vind en kan ik laten zien hoe ik probeer een mooie foto te maken. En natuurlijk niet te vergeten, ik kan mee discussiëren over: Wat is een mooie foto? ■

© MARIANNE VAN DEN MEIRACKER

Zo veel naast elkaar in een stad
Samen gevangen in een beeld

Vroeger was alles beter...

TEKST: JURJEN BIESBROEK

© JAN KOORNEEF

Het loopt niet storm op de expositiedag wanneer ik suppoost ben. Vlak voor kerst, wat wil je ook. Het geeft me tijd om na te denken over een stukje voor de 300e Grove Korrel. Wat gestommeld op zolder en zonder al te veel moeite vanwege een onvermoed prima archivaris vind ik nummer 200. Een uitgave van juni 1989. Deze editie bevat wel 9 foto's en telt 16 pagina's, niet echt een jubileumnummer. Eerlijk gezegd had ik wel iets anders verwacht. Elk lustrum vieren we immers groots.

Toen viel mijn oog op een frivool stukje tekst van de hand van Jan van der Geer. Dat had ik wel willen schrijven, dacht ik. Een epistel over een onwetende vrouwelijke "vakantiefotograaf" die bij de vakhandel haar rolletje wil laten verwisselen. Ze kon het rolletje zelf niet verwijderen dus dat moest de vakman maar doen en terwijl hij de handeling verrichtte, keek zij ongeïnteresseerd een andere kant op. Weer niets geleerd. Dat was de kern. Met dure apparatuur rondlopen en niet eens willen leren hoe je een behoorlijke foto zou kunnen maken.

De toon van de tekst was "Vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen." Wij amateurs verheffen ons boven dit alles en maken daarom beter werk. Een beetje een hooghartige benadering, hoewel begrijpelijk.

Nee, dan tegenwoordig. De eerste de beste cursus leert ons hoe te fotograferen zonder de automaat te gebruiken. Want elk apparaat kan zelfstandig in de meeste omstandigheden goede foto's maken, maar dat vinden wij amateurs onvoldoende. Creativiteit verhogend is het om zelf met de knopjes te spelen. Langere belichting, verhoging van de contrasten, kleurbalans aanpassen en als dat niet genoeg is, gaan we nog een stapje of soms hele straten verder met behulp van Photoshop. We creëren korrel, geven zwartwit een ouderwetse uitstraling, leggen foto's over elkaar, bewegen eens flink waar het niet hoeft, tarten alle fotowetten.

Het valt me op dat foto's met een uitstraling van vroeger het goed doen, althans in mijn hoofd. Er worden tegenwoordig veel analoge camera's of oude objectieven gebruikt. Die met afwijkingen, ja. Bewust terug naar vroeger lijkt het. Ook dat is niet meer zo origineel, want een steeds bredere trend. Waarin moeten wij amateurs ons nog onderscheiden dan. Ons heil zoeken bij selfies en smartphones? Oeffff....

Vroeger was misschien alles beter, maar tegenwoordig kan je gelukkig wegzappen. ■

© MARJAN LEEUWESTEIJN

© MARTIN GEUZE

Hoe maak ik een goede foto?

TEKST: MARTIN GEUZE

Dat was de vraag die me kort geleden werd gesteld tijdens een fotocursus. Mijn antwoord was duidelijk: "Dat weet ik niet." Er is geen recept voor een goede foto en wat de één goed vindt wordt soms door een ander totaal anders gewaardeerd. Mijn advies was: "Bezoek eens een foto-expositie en laat je gevoel het antwoord geven". Word je geraakt door de beelden die je ziet, dan zijn het voor jou goede foto's. Probeer voor jezelf te achterhalen waarom dat zo is, misschien raak je erdoor geïnspireerd.

Met die gedachte bezocht ik onlangs de tentoonstelling "Life in Cities" van Michael Wolf in het fotomuseum Den Haag. Een gevarieerd overzicht van het werk van deze fotograaf. In de serie "Architecture of Density" toont hij zijn woonplaats Hong Kong. De foto's van deze volgebouwde stad zijn, door de manier waarop ze zijn aangesneden, bijna abstracte beelden geworden. Wanneer je de wooncomplexen, die op groot formaat zijn afgedrukt, van een afstand bekijkt, zie je een prachtig lijnenspel. De foto's nodigen echter ook uit om van heel dichtbij te bekijken. De bijna eindeloze herhalingen van op elkaar gestapelde kleine woonruimtes geven dan ineens een heel ander beeld. Ik werd een beetje triest van deze gigantische mierenhoop waar het individu volledig opgaat in de massa.

In de serie 100 x 100 portretteert Wolf 100 bewoners van een wooncomplex in hun woonruimte van een krappe negen vierkante meter. Het lijnenspel van de buitenkant is hier niet meer zichtbaar en wat overblijft, is de beperkte ruimte waarin miljoenen mensen op elkaar gepakt leven.

Een ander deel van de tentoonstelling heet "Tokyo Compression" en gaat over forenzen die in de overvolle metro's tegen de klamme ramen gedrukt staan. Gefotografeerd als door de ogen van een voyeur en niet in staat om de camera te ontwijken.

De vraag dringt zich op waarom mensen bereid zijn dit dagelijks over zich heen te laten komen.

"The Real Toy Story" vormt een commentaar op de massaproductie in China. De foto's van arbeiders in speelgoedfabrieken worden gepresenteerd in 40 vierkante meter goedkoop Chinees speelgoed. "Speelplezier" krijgt een andere lading wanneer je naar de gelaten blikken kijkt van de mensen die hier hun brood mee verdienen.

De serie "Paris rooftops" toont een kant van Parijs waar de meeste bezoekers geen oog voor hebben: de karakteristieke daken van deze stad. Prachtige foto's met geometrische composities, gedempte kleuren, antennes en terracotta schoorstenen.

Na afloop dacht ik terug aan de vraag: Hoe maak ik een goede foto? Het antwoord weet ik nog steeds niet. Wel weet ik dat het werk van Michael Wolf iets met me doet. Het zet aan tot nadenken. Niet door belerend te zijn; in zijn beelden is genoeg schoonheid te ontdekken. Wolf oordeelt niet, maar legt de bal bij de beschouwer. Dat maakt hem voor mij een goede fotograaf. En een goede fotograaf ... die maakt goede foto's!

De tentoonstelling is te zien in het Fotomuseum Den Haag tot 22 april 2018. ■

© CEES BAARDA

Uitgang?

© WIM BENSCHOP

© FRANZ HEUSER

© MARIJKE BOTTEMA

Niets is wat het lijkt.
Is het de geest van een kerk in Refannes?
Of een laken achteloos neergegoid?
Dit soort ontdekkingen maakt fotograferen zo leuk.

Gedane zaken....

OKTOBER: bezoek aan Loveld terrein

DECEMBER: expositie René van Rijswijk

Nagekomen bericht oktober 2017:

4 oktober: o.v.v. gemeente Zwijndrecht mocht fotoclub Zwijndrecht fotograferen op het Loveldterrein, een oude betonfabriek. 17 leden hebben hieraan meegedaan.

NOVEMBER 2017

Expositie: "My Creativity" van Fred van Turenhout.

4 en 5 november: deelname aan de Open Atelierroute Zwijndrecht.

27 november: BBBB avond "Kijken met je buik" (Mythes en misverstanden over compositie en kadring) o.l.v. Rudi Kleingeld.

DECEMBER 2017

Expositie: "Rotterdam CS" van gastexposant en oud-lid René van Rijswijk.

11 december: bezoek van spreker Gerard Hol vervalt i.v.m. code rood (sneeuw).

Een aantal leden doet mee aan de Joop van de Wetering fotowedstrijd 2017 en zij zijn zo succesvol, dat fotoclub Zwijndrecht een oorkonde krijgt voor "de fotoclub met de meeste foto's bij de eerste 20".

JANUARI 2018

Expositie: "(Ver)beeldtaal" van Anja GrootZwaaftink.

6 januari: nieuwjaarsreceptie.

De stonk van de omgevallen boom in de achtertuin is verwijderd.

15 januari: bezoek van FG de Huiskamer.

29 januari: BBBB avond

- boven: "Photoshop camera RAW" o.l.v. Franz Heuser.
- beneden: "De geschiedenis van het portret" o.l.v. Jan Koorneef.

© PETER VISSER

de grove korrel
